

Laborator Java - continuare

-2 -

Metode pentru afișarea pe ecran a șirurilor

`System.out.println(<șir>)` cu trece la linie nouă și
`System.out.print(<șir>)` cu afișarea în continuare pe aceeași linie

Unitățile lexicale ale limbajului Java

Unitățile lexicale, numite și *lexeme* (engl. *token*, *lexeme*) sunt construcțiile elementare ale limbajului ("atomii" acestuia). Acestea sunt simboluri, formate din unul sau mai multe caractere, care au o anumită semnificație în limbaj. După rolul îndeplinit, unitățile lexicale sunt: *identificatori*, *cuvinte cheie*, *cuvinte rezervate*, *literal*i, *separatori*, *operatori*, *comentarii* și *spații*.

De exemplu, în programul:

```
class AfisareSiruri {
    public static void main(String args[]) {
        System.out.println("sirul 1");
        System.out.println("sirul 2"); // se afiseaza sub sirul 1
        System.out.println("AB"+"CDE"); // se afiseaza ABCDE
        System.out.println("ab"+"cd"+"ef"); // se afiseaza abcdef
        System.out.println(("ab"+"cd")+ef"); // asociativitate
        System.out.println("ab"+"("cd"+"ef"));
        /* Urmatoarele trei instructiuni afiseaza in continuare,
           pe o singura linie */
        System.out.print("pqrst"); // nu se trece la linie noua
        System.out.print("UVW"); // se afiseaza in continuare
        System.out.print("xyz\n"); // echivalent cu println("xyz")
        /* Trecerea la linia urmatoare se face datorita prezentei
           caracterului de control \n in sirul "xyz\n" */
        System.out.println("ultima linie afisata");
        System.out.println((int)'A'+" "+(int)'q');
    }
}
```

Distingem urmatoarele unități lexicale:

- cuvinte cheie: `class`, `public`, `static`, `void`;
- identificatori: `AfisareSiruri`, `main`, `String`, `args`, `System`, `out`, `print`, `println`;
- literal: `"sirul 1"`, `"sirul 2"`, `"AB"`, `"CDE"`, `"ab"`, `"cd"`, `"ef"`;
- separatori: `{}` `}` `()` `[]`, `;`;
- operator: `+`;
- comentarii: `/* Exersarea metodelor print si println */`
`// se afiseaza sub sirul 1`

Vom analiza acum separat fiecare din aceste categorii de unități lexicale.

Identificatori

Numele date programelor sau componentelor acestora (clase, variabile, metode etc.) se numesc **identificatori**. Identificatorii se aleg de către programator, respectând anumite reguli.

În limbajul Java, identificatorii sunt șiruri formate din litere, cifre și caractere de subliniere ('_'), care încep cu o literă. Lungimea identificatorului nu prezintă importanță, însă acesta nu poate conține spații libere sau alte caractere, decât cele menționate aici.

Exemple de identificatori valabili:

```
PrimaClasa  
aplha  
viteza  
v15XB7  
pretDeVanzare  
pret_de_vanzare
```

Este clar acum că și exemplele date anterior (Afisari, main, String, args, System, out, print, println) sunt, de asemenea, identificatori.

Se obișnuiește ca numele de clase să înceapă cu literă majusculă. De asemenea, se obișnuiește ca separarea între cuvinte, în cadrul identificatorilor compuși din mai multe cuvinte ale limbajului natural, să se facă începând fiecare cuvânt nou cu literă majusculă, dar se poate face și prin caracterul de subliniere '_'. Acestea nu sunt însă reguli sintactice, ci doar convenții neobligatorii.

Programatorul poate adopta orice identificatori care respectă regulile și convențiile de mai sus și care nu sunt cuvinte cheie sau cuvinte rezervate. Desigur însă că folosirea unor identificatori care au semnificație pentru om, cum ar fi viteza sau PretDeVanzare este preferabilă celor fără semnificație, cum ar fi v15XB7, deoarece ușurează înțelegerea și urmărirea programului. Amintim însă că, pentru calculator, identificatorii nu au nici o alta semnificație, deci, din acest punct de vedere, toate exemplele de identificatori date aici sunt la fel de bune.

Cuvinte cheie

În orice limbaj de programare, există un set de cuvinte, numite **cuvinte cheie**, care sunt considerate simboluri sintactice și nu pot fi folosite în program ca identificatori.

În limbajul Java, există următoarele cuvinte cheie:

abstract	double	int	strictfp
boolean	else	interface	super
break	extends	long	switch
byte	final	native	synchronized
case	finally	new	this
catch	float	package	throw
char	for	private	throws
class	goto	protected	transient
const	if	public	try
continue	implements	return	void

default	import	short	volatile
do	instanceof	static	while

Dintre acestea, `const` și `goto` nu sunt folosite în prezent, dar ele au fost introduse în tabela cuvintelor cheie în vederea unei eventuale utilizări viitoare.

Observăm acum că toate exemplele de cuvinte cheie date la începutul acestei secțiuni (`class`, `public`, `static`, `void`) sunt prezente în tabela de mai sus.

Cuvinte rezervate

Se consideră cuvinte rezervate acele cuvinte, care nu pot fi folosite ca identificatori, având semnificații speciale. Cuvintele cheie sunt și ele considerate în majoritatea limbajelor, inclusiv Java, drept cuvinte rezervate. În afară de acestea, în limbajul Java există următoarele **cuvinte rezervate**: `true`, `false`, `null`.

Primele două sunt valorile logice *adevărat* și *fals*, iar al treilea are semnificația de referință nulă. De fapt, aceste cuvinte rezervate sunt forme speciale de *literal*.

Literali

Literalii sunt reprezentările în fișierele sursă ale *valorilor constante*. Exemple de literalii:

- caractere: `'a'`, `'A'`, `'+'`, `'$'`, `'5'`;
- șiruri de caractere: `"sir de caractere"`, `"abc$79.28#^z"`;
- numere întregi: `14726`, `-25413`;
- numere reale: `12.7389`, `-0.05673`, `2.3075E12`, `-1.4237E-5`;
- valori logice: `true`, `false`;
- referința nulă: `null`.

Separatori

Separatorul este un caracter care delimitează formele sintactice sau le separă între ele. În limbajul Java se folosesc următorii **separatori**:

`{ } ( ) [ ] ; , .`

Spațiul liber și operatorii îndeplinesc, de asemenea, rolul de separatori.

Operatori

Operatorii sunt simboluri ale unor *operații*. Am folosit deja simbolul `+` ca operator de concatenare (deci simbol al operației de concatenare). Operatorul poate fi format din unul sau mai multe caractere. Entitatea asupra căreia se aplică operatorul se numește *operand*. După numărul de operanzi, operatorii pot fi *unari*, *binari* sau *ternari*.

După numărul de operanzi deosebim:

operatori unari, care se aplică unui singur operand, de ex. operatorul `-` în expresia `-x`; utilizarea operatorului unar se face, de regula, sub forma "prefix" `operator operand`, în care operatorul se pune în fața operandului; uneori însă se folosește și forma "postfix" `operand operator`

în care operatorul se pune după operand;

operatori binari, care se aplică asupra a doi operanzi, operatorul fiind situat între aceștia; de ex. operatorul de concatenare + în expresia "acesta este " + "un exemplu" sau operatorul de adunare a două numere + în expresia 17+28. Operatorii binari se folosesc sub forma "infix"

operand1	operator	operand2
----------	----------	----------

în care operatorul este situat între cei doi operanzi;

operatori ternari, care se aplică asupra a trei operanzi; în limbajul Java există un singur operator ternar (? :) folosit în expresiile condiționale. Operatorul ternar se scrie sub forma operand1 ? operand2 : operand3

în care `operand1` are o valoare logică (`true` sau `false`), iar ceilalti doi operanzi sunt expresii aritmetice sau logice (dar de același tip).

Din exemplele de mai sus, observăm că semnificația unui operator poate să depindă de context, ca în cazul operatorului $+$, care a fost folosit atât pentru operația de concatenare a șirurilor, cât și pentru cea de adunare a numerelor.

Din punct de vedere matematic, operatorii sunt **funcții** cu unul, două sau trei argumente (argumentele fiind operanzii). De exemplu, expresia $a+b$, în care $+$ este un operator binar, iar a și b sunt operanzi, este o *funcție* de argumente a și b , care are ca valoare suma valorilor celor două argumente.

După efectul operatorului asupra operanzilor, operatorii pot fi *fără efect lateral*, care lasă valorile operanzilor nemodificate, și *cu efect lateral*, care modifică valorile operanzilor. Astfel, operatorul `+` din exemplul anterior, este un operator fără efect lateral. În schimb, în expresia `++a` operatorul de incrementare `++` are efect lateral deoarece, în urma efectuării operației, valoarea operandului `a` crește cu o unitate.

Dăm aici o listă a operatorilor folosiți în limbajul Java.

Operatori unari:

+	-	+	--	new	!	~
()	[]	{ }				

Operatori binari

```
+ - * / %
== <= >= !=
& | ^
&& ||
<< >> >>>
= += -= *= /= &= |= ^= ~= <<= >>= >>>=
. isinstance
```

Operator ternar

?

Remarcăm că operatorii $+$ și $-$ pot fi atât unari (ca în expresiile $+a$ sau $-a$), cât și binari (ca în

expresiile $a+b$ sau $a-b$).

Variabile

Valoarea variabilei trebuie să fie reprezentată în memoria calculatorului la o anumită *adresă* și să ocupe acolo un anumit spațiu (un anumit număr de biți). În consecință, numim **variabilă** o zonă de memorie care poartă un nume și care conține o anumită valoare, aparținând unui tip de date.

Expresia `System.out.println(a)` are ca efect afișarea pe ecran a *valorii* variabilei `a`.

În limbajul Java, orice variabilă trebuie *declarată* înainte de a fi utilizată. Prin *declarată* variabilei se înțelege precizarea, pentru compilator, a *tipului* și *numelui* acesteia. *Inițializarea variabilei* se face atunci, când acesteia i se dă pentru prima dată o valoare și deci i se alocă spațiu în memorie. Dacă, la declararea variabilei, aceasta nu este și inițializată în mod explicit, atunci ea este inițializată cu o *valoare implicită*, care va fi specificată la descrierea fiecărui tip.

Iată un exemplu de declarație de variabilă:

```
int alpha, beta=3702, k;
```

Aceasta este o *instrucțiune* din program, prin care se specifică următoarele:

- `alpha`, `beta` și `k` sunt numele unor variabile de tipul `int`;
- variabilei `beta` i se dă *valoarea inițială* 3702;
- variabilelor `alpha` și `k` li se dau *valori inițiale implicite* corespunzătoare tipului `int` (în cazul de față valoarea 0).

Prin convenție, în limbajul Java numele de variabile încep întotdeauna cu literă mică.

În limbajul Java, se numesc *variabile finale* acele "variabile", ale căror valori nu pot fi modificate prin program. Acestea sunt deci, de fapt, niște *constante cu nume*. Ele se aseamănă cu variabilele propriu-zise prin faptul că sunt tot perechi nume - valoare, numai că valoarea lor se dă o singură dată, sub forma de inițializare în declarația de tip sau sub forma de atribuire, după care nu mai poate fi modificată.

De exemplu, declarația

```
final int ALPHA=17, BETA=-1453;
```

servește pentru a specifică faptul că `ALPHA` și `BETA` sunt *variabile finale* de tip `int`, ale caror valori sunt, respectiv, 17 și -1453 și nu mai pot fi ulterior modificate (deci `ALPHA` și `BETA` sunt, de fapt, niște constante).

Cuvântul cheie `FINAL` poate fi folosit pentru o variabilă și înseamnă ca acea variabilă nu poate fi modificată, sau pentru o metodă și înseamnă că acea metodă nu poate fi suprascrisă, sau pentru o clasă și înseamnă că acea clasă nu poate fi extinsă.

Tipuri de date

În limbajul Java, tipurile de date se împart în două categorii: *tipuri primitive* și *tipuri referință*.

Tipurile de date primitive sunt predefinite în limbaj. Aceasta înseamnă că numele, mulțimea de valori, mulțimea de operații și tipul rezultatului operațiilor pentru fiecare tip primitiv sunt impuse prin limbaj și, deci, nu trebuie definite și nu pot fi modificate de programator.

Tipurile de date primitive în limbajul Java se clasifică astfel:

- tipul `boolean`;
- tipurile numerice
 - tipuri întregi: `byte`, `short`, `int`, `long`;
 - tipuri reale: `float` și `double`;
 - tipul `char`

Tipul boolean

Operatorii booleani

Operatorul de negație este un operator unar fără efect lateral și se reprezintă prin simbolul `!` (semnul exclamării). Expresia `!a`, în care `a` este un operand boolean, se citește *non-a* și se interpretează ca negația lui `a`: dacă `a` are valoarea `true`, atunci `!a` are valoarea `false` și invers.

Operatorii logici binari sunt operatori fără efect lateral, prin care se realizează operațiile logice ȘI, SAU și SAU-EXCLUSIV.

- Operatorii `&` și `&&` realizează operația logică ȘI. Expresiile `a&b` și `a&&b`, în care `a` și `b` sunt operanzi de tip boolean, are valoarea `true` (adevărat) dacă și numai dacă atât `a` cât și `b` au valoarea `true`. În celelalte cazuri expresia are valoarea `false`.
- Operatorii `|` și `||` realizează operația logică SAU. Expresiile `a|b` și `a||b`, în care `a` și `b` sunt operanzi de tip boolean, are valoarea `false` dacă și numai dacă ambii operanzi au valoarea `false`. În celelalte cazuri expresia are valoarea `true`.
- Operatorul `^` realizează operația logică SAU-EXCLUSIV. Expresia `a^b`, în care `a` și `b` sunt operanzi de tip boolean, are valoarea `true` dacă și numai dacă cei doi operanzi au valori diferite (unul este adevărat, iar celălalt fals). Dacă cei doi operanzi au valori identice, valoarea expresiei este `false`.

Deosebirile între operatorii `&` și `&&`, respectiv între `|` și `||` sunt următoarele:

- în cazul operatorilor `&` și `|` se evaluează în mod obligatoriu ambii operanzi;
- în cazul operatorului `&&`, numit ȘI-condițional, evaluarea celui de al doilea operand se face numai dacă primul operand are valoarea `true`; altfel, se consideră că operația dă valoarea `false`, fără a se mai evalua valoarea celui de al doilea operand;
- în cazul operatorului `||`, numit SAU-condițional, evaluarea celui de al doilea operand se face numai dacă primul operand are valoarea `false`; altfel, se consideră că operația dă valoarea `true`, fără a se mai evalua valoarea celui de al doilea operand.

Acțiunea operatorilor logici este prezentată sintetic în tabela de mai jos, în care `a` și `b` sunt doi operanzi logici.

<code>a</code>	<code>b</code>	<code>a&b</code>	<code>a&&b</code>	<code>a b</code>	<code>a b</code>	<code>a^b</code>
<code>true</code>	<code>true</code>	<code>true</code>	<code>true</code>	<code>true</code>	<code>true</code>	<code>false</code>
<code>true</code>	<code>false</code>	<code>false</code>	<code>false</code>	<code>true</code>	<code>true</code>	<code>true</code>
<code>false</code>	<code>false</code>	<code>false</code>	<code>false</code>	<code>false</code>	<code>true</code>	<code>true</code>
<code>false</code>	<code>false</code>	<code>false</code>	<code>false</code>	<code>false</code>	<code>false</code>	<code>false</code>

Testați următorul program:

```
class TipBoolean {  
    public static void main(String args[]) {  
        boolean alpha=true, beta=false, p, q, r,s;  
        p=!alpha;
```

```

q=alpha&&beta;
r=alpha||beta;
s=alpha^beta;

System.out.println("    alpha="+alpha+"    beta="+beta+"    p="+p+
" q="+q+" r="+r+" s="+s);
System.out.println("alpha&&beta="+ (alpha&&beta)+
"alpha||beta="+ (alpha||beta));
System.out.println("alpha==beta: " + (alpha==beta));
System.out.println("alpha!=beta: " + (alpha!=beta));
}
}

```

Tipuri numerice

Tipurile de date numerice în Java sunt următoarele:

- tipuri întregi: byte, short, int, long;
- tipuri reale (în virgulă mobilă): float și double;
- tipul char

În limbajul Java, **conversia de tip implicită** se face atunci când prin conversie nu se pierde informație. De exemplu, dacă în expresia $a=b$ variabila a este de tip int, iar b este de tip short sau byte, valoarea variabilei b va fi automat convertită la tipul int înainte de atribuire.

În tabela de mai jos sunt indicate cu X toate conversiile de tip care se pot realiza implicit. În coloana din stânga este tipul datei care este supusa conversiei, iar în capul tabelului (pe prima linie) tipul către care se face conversia.

	byte	short	int	long	float	double
byte		X	X	X	X	X
short			X	X	X	X
char			X	X	X	X
int				X	X	X
long					X	X
float						X

Conversia de tip explicită se face prin operatorul *unar* numit **cast**, care are forma (*tip*), adică este format din numele tipului către care se face conversia, cuprins între paranteze.

Operațiile aritmetice

Operațiile aritmetice sunt cele care se aplică unor operanzi numerici, având ca rezultate tot numere. După numărul de operanzi, ele pot fi unare sau binare. Unele operații aritmetice unare au și efect lateral.

Operatori unari fără efect lateral:

Operator	Exemplu de expresie	Valoarea expresiei
+	+a	aceeași cu valoarea operandului
-	-a	valoarea operandului cu semn schimbat

Operatori unari cu efect lateral

Operator	Expresie	Operatie	Valoarea expresiei	Efect lateral
++	++a	preincrementare	a+1	valoarea variabilei a crește cu 1
++	a++	postincrementare	a	valoarea variabilei a crește cu 1
--	--a	predecrementare	a-1	valoarea variabilei a scade cu 1
--	a--	postdecrementare	a	valoarea variabilei a scade cu 1

Operatori binari

Operatorii binari nu au efect lateral - deci nu modifică valorile operanzilor - și sunt dați în tabela de mai jos.

Operator	Expresie	Operatie	Valoarea expresiei
+	a+b	adunare	suma valorilor operanzilor
-	a-b	scadere	diferenta valorilor operanzilor
*	a*b	înmulțire	produsul valorilor operanzilor
/	a/b	împartire	catul (rezultatul împărțirii) primului operand la al doilea
%	a%b	modulo	restul împărțirii întregi a primului operand la al doilea

Operații de atribuire compusă

Urmând tradiția limbajului C, în limbajul Java există și operatori de atribuire compusă, în care operația de atribuire este combinată cu una din operațiile aritmetice.

Operatorii de atribuire compusă sunt următorii: +=, -=, *=, /=, %=, &=, |=, ^=, <<=, >>=, >>>=.

Se observă că fiecare din acești operatori are forma **op=** în care **op** este un operator aritmetic binar. Expresia

```
variabila op= operand
```

în care **op** este un operator aritmetic binar, este echivalentă cu expresia

```
variabila = variabila op operand
```

și se evaluează astfel:

- se calculează mai întâi valoarea expresiei (variabila op operand) în care variabila intră cu valoarea sa anterioară;
- valoarea astfel calculată se atribuie ca *noua valoare* a variabilei din partea stânga. Aceasta nouă valoare este, totodată, și valoare a expresiei

Exemplu

Fie $x=3.72$ și $y=0.19$ două variabile de tip double. Expresia $x+=y$ se calculează, la fel ca expresia $x=x+y$, în modul următor:

- se calculează valoarea expresiei $x+y$, care este 3.91;
- se atribuie variabilei x valoarea 3.91 (efectul lateral);
- valoarea astfel atribuită (3.91) este considerată și drept valoare a expresiei $x+=y$.

Comparația

Comparațiile sunt operații *binare fără efect lateral*, în care se compară două numere, obținându-se ca rezultat o valoare de tip `boolean`. Operatorii prin care se efectuează comparația a două numere se numesc *operatori relaționali* și sunt dați în tabela de mai jos.

Operator	Semnificație
<	mai mic decât
<=	mai mic decât sau egal cu
>	mai mare decât
>=	mai mare decât sau egal cu
==	este egal cu
!=	este diferit de

Operatorii relaționali se aplică tuturor tipurilor de date numerice, inclusiv celor de tip `char`.

Tipuri de date întregi

Tipurile de date întregi sunt `byte`, `short`, `int`, `long` și `char`. Conceptual, datele care aparțin tipurilor `byte`, `short`, `int` și `long` sunt *numere întregi*, în timp ce tipul `char` conține caractere (litere, cifre, semne de punctuație etc).

Întrucât caracterele se codifică în memoria calculatorului prin numere întregi fără semn, în limbajul Java asupra lor se pot aplica toate operațiile pentru numere întregi. Totuși, datorită particularităților pe care le prezintă, vom trata tipul `char` separat.

Tipul	Lungimea	Intervalul de valori
<code>byte</code>	1 octet (8 biți)	[-128, 127]
<code>short</code>	2 octeți (16 biți)	[-32768, 32767]
<code>int</code>	4 octeți (32 biți)	[-2147483648, 2147683647]
<code>long</code>	8 octeți (64 biți)	[-9223372036854775808, 9223372036854775807]

Operații și operatori pentru date de tip întreg

```
/* Verificarea acțiunii operatorului (cast) în cazul numerelor întregi
*/
```

```
class CastInt {
    public static void main(String args[]) {
        /* Declararea și initializarea variabilelor */
        byte b1=73, b2=-107, b3, b4, b5;
        int i1=91, i2=-103, i3=22195, i4, i5;
        /* Atribuirii cu conversie implicită de la byte la int
        */
        i4=b1;
        i5=b2;
        /* Atribuirii care necesită conversie explicită de la int la byte
        */
        b3=(byte)i1;
        b4=(byte)i2;
```

```

        b5=(byte)i3;
        /* Afisarea rezultatelor */
        System.out.println("i4="+i4+" i5="+i5+"\nb3="+b3+" b4="+b4+
            " b5="+b5);
    }
}

```

a) Atribuirea $i4=b1$ unde $b1$ are valoarea 73.

$b1$ se reprezintă intern prin octetul 01001001. Când se face conversia de la byte la int se extinde aceasta reprezentare externă prin adăugarea la stânga a trei octeți nuli. Se obține astfel numărul de tip int 00000000000000000000000001001001 care este valoarea 73 pe 4 octeți.

b) Atribuirea $i5=b2$ unde $b2$ are valoarea *negativă* -107.

$b2$ se reprezintă intern prin octetul 10010101 (folosind codul complementar pentru numere negative). Întrucât primul bit este 1, când se face conversia de la byte la int se adaugă la stânga trei octeți completați în întregime cu cifra 1, obținându-se reprezentarea internă 1111111111111111111111110010101. În acest fel *s-a conservat semnul*, obținându-se tot numărul -107, dar reprezentat pe 4 octeți.

c) Atribuirea $b3=(byte)i1$ unde $i1$ are valoarea 91. Reprezentarea internă a lui $i1$ este 0000000000000000000000001011011 și se extinde pe 4 octeți. Prin conversia de la int la byte se elimină cei trei octeți *din stânga*, obținându-se reprezentarea pe un octet 01011011. Întrucât s-au eliminat numai zerouri din stânga, valoarea a rămas neschimbată.

d) Atribuirea $b4=(byte)i2$ unde $i2$ are valoarea negativă -103. Reprezentarea internă a lui $i2$ este 1111111111111111111111110011001 fiind complementul lui 103 extins pe 4 octeți. Prin conversie la tipul byte se elimină cei trei octeți din stânga, obținându-se 10011001 care este tot numărul -103, dar reprezentat pe un singur octet.

e) Atribuirea $b5=(byte)i3$, unde $i3$ are valoarea 22195. Reprezentarea internă a lui $i3$ pe patru octeți este 00000000000000000101011010110011. Prin conversie la tipul byte se elimină cei trei octeți din stânga, reținându-se octetul 10110011 care se atribuie ca valoare a lui $b5$. Deoarece începe cu bitul 1, aceasta se interpretează ca valoarea negativă -77. Constatăm astfel că **prin conversie s-au modificat atât valoarea, cât și semnul**. Aceasta s-a întâmplat întrucât valoarea de la care a pornit conversia nu se încadra în mulțimea de valori a tipului byte, iar la eliminarea celor trei octeți din partea stângă s-au pierdut cifre semnificative.

```

/* Testarea operatiilor cu numere intregi */

```

```

class Intregi {
    public static void main(String args[]) {
        byte b1=73, b2=-109, b3, b4, b5;
        short s1=9000, s2=-11000, s3, s4;
        int i1=900000, i2=-1100000, i3, i4, i5;
        long m1=10000000000L, m2=-200000000000L, m3, m4;
        b3=(byte) (-b2);
        b4=(byte) (b1+b2);
        b5=++b1;
        s3=(short) (s2/s1);
        s4=(short) (s2%s1);
        i3=i1+i2;
        i4=i1*i2; // restul impartirii s2/s1
        i5=(int) (m2/i1);
        m3=m2-m1;
        m4=m2*m1;
        System.out.println("b3="+b3+" b4="+b4+" b5="+b5);
    }
}

```

```

        System.out.println("s3="+s3+" s4="+s4);
        System.out.println("i3="+i3+" i4="+i4+" i5="+i5);
        System.out.println("m3="+m3+" m4="+m4);
        System.out.println("b5*b2="+ (b5*b2) + " s1*s2="+ (s1*s2));
    }

```

- s-a obținut s3=-1 si nu s3=-1.222222... deoarece în expresia s2/s1 ambii operanzi sunt de tipuri întregi, deci rezultatul este întreg (împărțire întreagă). Din același motiv s-a obținut i5=-222222 si nu -222222.222222....;

- la calcularea lui i4 nu s-a obținut valoarea corectă -990000000000, ci valoarea 2137445376. Cauza este că valoarea depășește marginea superioară a valorilor de tip int, deci s-a produs o depășire binară și s-au trunchiat octeții cei mai semnificativi. Tot o depășire binară s-a produs și la calcularea lui m4 (de data aceasta pentru tipul long);

- valorile produselor b5*b2 și s1*s2 au fost calculate și afisate corect, deși ele depășesc limitele mulțimilor de valori de tip byte, respectiv de tip short. Aceasta s-a produs deoarece expresiile respective sunt de tip int.

```

/* Testarea operatorilor de comparatie in cazul tipurilor
de date intregi
*/

```

```

class ComparInt {
    public static void main(String args[]) {
        byte b1=48, b2=-17;
        short s1=2765, s2=-12970;
        int i1=762983, i2=48, i3=-12970;
        long m1=876432906528L, m2=48;
        System.out.println(b1==b2);
        System.out.println(b1==i2);
        System.out.println(s1!=i2);
        System.out.println(i2!=m2);
        System.out.println(m2>i2);
        System.out.println(m2>=i2);
        System.out.println(s2<i3);
        System.out.println(i3<=s2);
    }
}

```

```

/* Testarea operatiilor de deplasare binara */

```

```

class Deplasari {
    public static void main(String args[]) {
        byte b1=15, b2;
        int i1=1024, i2=-1024;
        b2=(byte) (b1<<3);
        System.out.println("b1="+b1+" b2="+b2);
        System.out.println("i1<<4="+ (i1<<4) + " i1>>4="+ (i1>>4) +
            " i1>>>4="+ (i1>>>4));
        System.out.println("i2<<4="+ (i2<<4) + " i2>>4="+ (i2>>4) +
            " i2>>>4="+ (i2>>>4));
    }
}

```

Operatorii de deplasare și efectele lor sunt prezentate în tabela de mai jos, în care a și s sunt operanzi care aparțin unor tipuri întregi.

operator	Expresie	Efect
<<	a<<s	deplasare la stânga cu s poziții binare

>>	a>>s	deplasare la dreapta cu s poziții binare, <i>cu conservarea semnului</i>
>>>	a>>>s	deplasare la dreapta <i>fără semn</i> , cu s poziții binare

Deplasarea la stânga cu s poziții este echivalenta cu înmulțirea numărului cu 2^s . Dacă s este suficient de mare, poate avea loc o depășire binară, la fel ca în cazul înmulțirii aritmetice (cu operatorul *).

Deplasarea la dreapta cu s poziții cu operatorul >> este echivalenta cu împărțirea întreagă la 2^s .

Deplasarea biților la dreapta cu s pozitii cu operatorul >>> are *asupra numerelor pozitive* același efect ca cel al operatorului >>. În schimb, în cazul operanzilor negativi, în cazul operatorului >>> nu se mai conservă semnul, iar modulul numărului se modifică. Aceasta se întâmplă, întrucât pe pozițiile eliberate din partea stângă se înserează bitul 0.

Pentru a înțelege mai bine efectul operatorilor de deplasare, să urmărim ce se întâmplă în exemplul de mai sus la nivelul reprezentării interne a datelor (în binar).

Având în vedere că $1024=2^{10}$, reprezentările interne ale operanzilor i1 și i2 sunt următoarele:

i1=00000000000000000000000000000000

i2=11111111111111111111111111111111

După aplicarea operatorului << (deplasare binară la stânga cu inserare de zerouri pe spațiile libere din dreapta) obținem:

- pentru operația i1<<4: 00000000000000000000000000000000
- pentru operația i2<<4: 11111111111111111111111111111111

cece reprezintă în zecimal numerele $2^{14}=16384$ si, respectiv, $-2^{14}=-16384$.

După aplicarea operatorului >> (deplasare la dreapta cu conservarea semnului) se obține:

- pentru operația i1>>4: 00000000000000000000000000000000
- pentru operația i2>>4: 11111111111111111111111111111111

cece reprezintă în sistemul zecimal numerele $2^6=64$ și, respectiv, $-2^6=-64$. Remarcăm că în cazul operandului negativ i2, la deplasarea la dreapta s-a înserat pe pozițiile libere bitul 1 pentru a se conserva semnul.

După aplicarea operatorului >>> (deplasare la dreapta fără conservarea semnului) se obține:

- pentru operația i1>>>4: 00000000000000000000000000000000
- pentru operația i2>>>4: 00001111111111111111111111111111

Pentru operandul pozitiv i1 s-a obținut un rezultat identic cu cel precedent. În schimb, în cazul operandului negativ i2, pe pozițiile eliberate din partea stângă s-a înserat bitul 0, ceea ce a dus la schimbarea semnului și a valorii rezultatului față de cazul deplasării cu conservarea semnului.

Operații logice pe biți

Operatorul *unar* ~ exprimă negația logică, deci înlocuirea lui 0 cu 1 și invers.

Operatorii *binari* &, | si ^ acționează la fel ca în cazul tipului *boolean*, numai că se aplică la nivel de bit.

a_i	b_i	$\sim a$	$a \& b$	$a b$	$a \wedge b$
0	0	1	0	0	0
0	1	1	0	1	1
1	0	0	0	1	1
1	1	0	1	1	0

```

/* Testarea operatiilor logice pe biti */

class LogicaBiti {
    public static void main(String args[]) {
        byte b1=17, b2=-95, b3;
        b3=(byte) (b1&b2); // este necesara conversie de la int la byte
        System.out.println("~b1="+(~b1)+" b1&b2="+b3+" b1|b2="+ (b1|b2) +
            " b1^b2="+ (b1^b2));
    }
}

```

```

b1: 00010001 echivalent cu 17
b2: 10100001 echivalent cu -95
~b1: 11101110 echivalent cu -18
b1&b2: 00000001 echivalent cu 1
b1|b2: 10110001 echivalent cu -79
b1^b2: 10110000 echivalent cu -80

```

Bineînțeles că toate aceste rezultate ar trebui exprimate pe 32 biți, prin prelungire la stânga cu câte 18 cifre de 0 sau de 1 după caz, astfel încât să se conserve semnul.

```

/* Testarea operatorilor de atribuire compusa */

class AtribComp {
    public static void main(String args[]) {
        int m=176, b=-15, c=16, d=-28;
        System.out.println(m+" "+(m+=b)+" "+m);
        System.out.println((m/=d)+" "+m);
        System.out.println(b+" "+(b<=2)+" "+b);
        System.out.println(c+" "+(c|=b)+" "+c);
    }
}

```

Prima linie afișată conține:

- valoarea variabilei *m* *înainte* de evaluarea expresiei *m+=b*;
- valoarea expresiei *m+=b*; ea este egală cu *m+b* adică cu 176-15;
- valoarea variabilei *m* *după* calcularea acestei expresii.

Tipuri de date în virgulă mobilă

Tipul	Lungimea	Intervalul de valori
float	4 octeti (32 biti)	[-3.402347e+38f, ... 3.402347e38f]
double	8 octeti (64 biti)	[-1.7976931348623157e+308, ... 1.7976931348623157e308]

Exemple de **literali** în virgulă mobilă

a/ literali de tip float fără exponent: 123.7f, -1876.53f;

b/ literali de tip float cu exponent:

7.28765e12f (echivalent cu 7.28765×10^{12})

5.0754286e-8f (echivalent cu 5.075428×10^{-8})

-3.9104e3f (echivalent cu -3.9104×10^3)

c/ literali de tip double fără exponent: 154236789.20973, -3401.76398653;

d/ literali de tip double cu exponent:

2935.87628091e-12

-1.20937543872E23

12e23 (echivalent cu 12.0×10^{23})

```
/* testarea operatiilor aritmetice cu numere in virgula mobila */
```

```
class VirgulaMobila {
    public static void main(String args[]) {
        double a=12.7865, b=-158.07, c=0.0, d=-0.0, inf1, inf2, n;
        float p=3476.15f, q=0.00237621f, r=0.0f, s=-0.0f;
        System.out.println("a/b="+ (a/b)+ " b/a="+ (b/a)+ " b%a="+ (b%a));
        System.out.println("a/c="+ (a/c)+ " b/c="+ (b/c));
        System.out.println("a/d="+ (a/d)+ " b/d="+ (b/d));
        System.out.println("c/d="+ (c/d)+ " d/c="+ (d/c));
        System.out.println("p/q="+ (p/q)+ " q/p="+ (q/p)+ " p%q="+ (p%q));
        System.out.println("p/r="+ (p/r)+ " p/s="+ (p/s));
        System.out.println("a/q="+ (a/q)+ " p/b="+ (p/b));
        inf1=a/c; inf2=a/d; n=c/d;
        System.out.println("a/inf1="+ (a/inf1)+ " a/inf2="+ (a/inf2));
        System.out.println("inf1/inf2="+ (inf1/inf2)+ " inf2/inf1="+
            (inf2/inf1));
        System.out.println("a*inf1="+ (a*inf1)+ " c*inf1="+ (c*inf1));
    }
}
```

Din aceste rezultate constatăm că:

- operațiile cu infiniți și nedeterminări respectă regulile cunoscute din matematică (împărțirea la zero dă rezultat infinit, iar 0/0, infinit împartit la infinit și zero înmulțit cu infinit sunt nedeterminări);

- dacă cel puțin un operand este în dublă precizie (double), rezultatul este în dublă precizie; dacă ambii operanzi sunt în simplă precizie (float), rezultatul este float;

- se verifică egalitatea $[b/a] * a + (b\%a) = b$, în care $[b/a]$ este partea întreagă a câtului b/a , iar $b\%a$ este restul împărțirii întregi a lui b la a ; de exemplu, $(-12) * 12.7865 - 4.632 = -158.07$.

Tipul char

```
/* Operatii cu date de tip char */
```

```
class TestChar {
    public static void main(String args[]) {
        char c1='A', c2='a', c3='b', c4='1', c5='*', c6='\n';
        System.out.println(c1+" "+c2+" "+c6+" "+c4+" "+c5+" "+c3);
        System.out.println((int)c1+" "+(int)c2+" "+(int)c6+" "+
            (int)c4+" "+(int)c5);
        System.out.println(c1+c2);
        System.out.println(c1*c2);
        System.out.println((char)107);
        System.out.println('2'+" "+(int)'2'+" "+'3'+" "+(int)'3'+
            " "+('2'+'3'));
    }
}
```

}

După afișarea caracterelor A și a s-a transmis către dispozitivul de afișare caracterul '\n', care a fost interpretat drept comanda de trecere la linie nouă. După aceasta au fost afișate caracterele 1, * și b. Pe linia următoare sunt afișate caracterele deja afișate anterior, convertite în numere întregi. Se observă că în Unicode caracterul 'A' este reprezentat prin numărul 65, caracterul 'a' prin numărul 97, caracterul '\n' prin 10 etc.

Pe următoarele două linii sunt afișate rezultatele operațiilor 'c1'+'c2' și 'c1'*'c2', obținându-se respectiv valorile numerice 162 și 6305. Se observă că, întrucât caracterele au fost folosite ca operanzi ai unor operatori aritmetici, rezultatele obținute sunt numerice (de tip `int`). Pe linia următoare se afișează numărul 107 convertit din `int` în `char` și interpretat deci drept 'k'. Pe ultima linie putem observa deosebirea dintre forma externă a caracterului (literalul de tip `char`) și codificarea lui internă. Literalul de tip `char` '2' este *caracterul* 2 și nu numărul 2. În consecință, acest caracter nu se reprezintă intern prin numărul întreg 2, ci prin numărul întreg 50. În mod corespunzător, caracterul '3' se reprezintă intern prin numărul 51. Suma codurilor numerice ale celor două caractere este, evident, numărul 101.

Exerciții:

1. Creați un proiect Java application și scrieți în clasa principală după metoda main următorul cod:

```
public static int recursiv(int nr)
{
    // verifica valoarea parametrului
    if(nr<=0)
        return nr;
    else
    {
        // decrementeaza valoarea si apeleaza din nou functia
        nr--;
        System.out.println(nr);
        return(recursiv(nr));
    }
}
```

În funcția main apelați funcția creată:

```
int rezultat = recursiv(10);
System.out.println("rezultat" + rezultat);
```

2. Sortarea prin selecție. Creează un nou program și introdu următorul cod în metoda main.

```
//array cu date nesortate
int [] myData = {3, 1, 9, 5, 7};

//parcurge array-ul intr-o bucla for
for(int pos=0; pos < myData.length-1; pos++)
{
    /* gaseste si retine pozitia
    * celui mai mic element
    * incepe de la pos si cauta in restul array-ului
    * (pos indica inceputul sectiunii nesortate)
    */
    int minIndex = pos;

    // parcurge sectiunea nesortata
    for(int next=pos+1; next< myData.length; next++)
    {
        if(myData[minIndex]>myData[next])
            minIndex=next;
    }

    //inverseaza pozitia elementelor daca este necesar
    if(minIndex!=pos)
    {
        //retine elementul curent indicat de pos
        int temp = myData[pos];
        //copiază cel mai mic element la pozitia pos
        myData[pos] = myData[minIndex];
        //copiază elementul înlocuit la pozitia minIndex
        myData[minIndex] = temp;
    }

    // Folosind for afișați array-ul sortat !
    .....
}
```

3. Sortarea prin interclasare. O metoda mai eficienta de sortare a continutului unui array este sortarea prin interclasare, care utilizeaza un algoritm recursiv. Aceasta se bazeaza pe ideea ca unificarea a doua array-uri deja sortate este o problema mai simpla decat ordonarea tuturor datelor dintr-un array nesortat. Deci, algoritmul sorteaza un array prin divizarea sa continua in doua parti si sortarea fiecareia, unificand rezultatele intr-un array sortat.

```
/* Functia mergeSort sorteaza datele dintr-un array
* -parametrii transmisi sunt array-ul cu datele ce trebuiesc sortate,
* un array temporar (temp) utilizat la calcule
* si doua valori intregi care indica inceputul si sfarsitul
* sectiunii din array ce trebuie ordonata
*/
public static void mergeSort(int[] dataArray, int[] tempArray, int start, int
end)
{
    // daca start = end, array-ul a fost sortat
    if(start==end)
        return;
    // altfel imparte array-ul in 2 sectiuni
    else
    {
        //calculeaza centrul array-ului
        int center = (start+end)/2;

        //apeleaza mergeSort pentru prima jumatate
        mergeSort(dataArray, tempArray, start, center);

        //apeleaza mergeSort pentru cea de-a doua jumatate
        mergeSort(dataArray, tempArray, center+1, end);

        //uneste jumatatile intr-un singur array
        int firstIndex = start;
        int secondIndex = center+1;
        int thirdIndex = start;

        //parcurege ambele parti
        while(thirdIndex<=end)
        {
            /* parcurege partile
            * inserand cel mai mic element
            * in array-ul temp
            */
            if(secondIndex>end ||
            (firstIndex<=center &&
            dataArray[firstIndex]<=dataArray[secondIndex]))
            {
                tempArray[thirdIndex]=dataArray[firstIndex];
                thirdIndex++;
                firstIndex++;
            }
            else
            {
                tempArray[thirdIndex]=dataArray[secondIndex];
                thirdIndex++;
                secondIndex++;
            }
        }

        //copiază continutul array-ului temp in array-ul principal
        for(int i=start; i<=end; i++)
            dataArray[i]=tempArray[i];
    }
}
```

Acum, apeleaza noua metoda din main:

```
//array-ul ce trebuie ordonat
int[] someData = {4, 3, 7, 6, 2, 8, 5, 9, 1};
//array suplimentar (ca ajutor)
int[] extraArray = new int[someData.length];
//apeleaza functia mergesort
mergeSort(someData, extraArray, 0, someData.length-1);
```

```
//afiseaza rezultatul
```

```
.....
```